

Posudek diplomní práce

Oleg *Shenshyn*, Dilema ukrajinského národního projektu: vytváření nových národních mýtů, Praha, FSV UK, 2014. Stran 98.

Auror zvolil pro svou práci velmi náročné téma, které by mohlo být zadáno spíše v případě práce doktorské. Dokázal se s ním v rozsahu, který měl k dispozici, vypořádat. Oceňuji to tím více, že se v práci nejednalo jen o ukrajinskou tematiku, ale v značné míře také o nesnadné problémy obecné povahy. Okruh studovaných zdrojů se této skutečnosti samozřejmě musel podřídit a snaha autora o kvalitní heuristické podložení práce vzbuzuje tím spíše respekt. Jistě to neznamená, že by nebylo možno okruh použitých pramenů rozšířit.

V poměrně rozsáhlém úvodu autor vysvětluje záměr své práce i okruh použitých metod. Oceňuji, že této části věnoval značnou pozornost, což potvrzuje i její rozsah. Na druhé straně poměrně značný počet použitých zdrojů a jejich různorodý obsah znemožnily podrobnější hodnocení příslušných titulů, což však není třeba považovat za zcela základní nedostatek. Další text práce obsahuje pět kapitol a deset zajímavě volených příloh. První dvě kapitoly řeší obecnou problematiku národa a , od které se autor posouvá k různým aspektům „druhého života“ ukrajinské historie i jejich využití a proměny v postsovětském období dějin této země.

Autor ve své práci, zejména v třetí až páté kapitole, jež mohu posoudit lépe než první dvě, postupuje logicky a přesvědčivě, ačkoli interpretace některých skutečností nebo použité formulce zůstávají diskusní - srv. úvahu o jednotnosti ukrajinské společnosti koncem r. 1991 (s. 10) nebo formulace o obětech a agentech sovětského systému (s. 21). Také formulace o západoukrajinských nacionalistech (např. s. 39) je diskusní v tom směru, že někteří ideologové a vyznavači tohoto směru pocházeli také z Ukrajiny východní.

Pokud se jedná o nedostatky, v určitém rozsahu je vykazuje, zřejmě v důsledku spěchu při dokončování, vykazuje poznámkový aparát. Lze vyslovit také několik výhrad k jazykové stránce práce. Rozhodně autorovi nevyčítám používání formulace „v Ukrajině“, v češtině však zní poněkud problémově pojem „ruskomluvíci jedinci“ (s. 11, poznámka 4) nebo formulace „společenská únava od ukrajinského státu“ (s. 37). Také termín „krajeznalci“ (s. 75) zní v češtině lépe v podobě „vlastivědci“ nebo „regionalisté“.

Několik výše uvedených kritických poznámek nic nemění na mém základním pohledu na Shenshynovu práci, který je kladný. Jedná se o velmi solidní náběh k řešení důležitých, nesnadno zvládnutelných otázek. Bylo by užitečné, kdyby autor ve studiu problematiky ještě pokračoval, některé závěry ještě jednou přezkoumal s precizoval a v určité podobě závěry

práce publikoval. České prostředí bylo totiž zatím o těchto otázkách informováno jen ve zcela minimální míře.

Práci Olega Shenshyna doporučuji na základě všeho dosud uvedeného k obhajobě a doporučuji hodnotit ji známkou výborně.

V Kozojedech u Kralovic 22. srpna 2014

dr. Bohdan Zilynskij

FSV UK